

Politikeren i klitplantagen

Organisationsarbejde og politik har altid fyldt meget for Niels Christiansen. Skov & Land har besøgt den engagerede klitplantør i Blåbjerg Klitplantage

Mange har mere end nok at se til i deres daglige arbejde. Det har 54-årige Niels Christiansen også som skovfoged ved Skov- og Naturstyrelsen Blåvandshuk. Alligevel har han gennem årene formået at opretholde et meget højt aktivitetsniveau på det politiske område. Først inden for organisationspolitik, ikke mindst gennem en periode som formand for DSL, senere inden for lokalpolitik i henholdsvis Blaabjerg Kommune og - efter kommunesammenlægningen - Varde Kommune.

- Jeg har altid gerne villet følge med i mine omgivelser, det være sig samfundsmæssigt som arbejdsmæssigt. Jeg har nok heller aldrig lært at holde mund, lyder hans umiddelbare forklaring på det politiske engagement, der driver ham.

Den stærke interesse for politik og samfundsforhold betød, at han efter studentereksamen vaklede mellem, om han skulle læse statskundskab eller tage en forstlig uddannelse.

- Det blev skovbrugsvejen, jeg valgte, men jeg har hele tiden beholdt et ben i den politiske og organisatoriske verden, erkender han, mens vi sidder i hans hyggelige klitplantørbolig i kanten af Blåbjerg Klitplantage ved Nørre Nebel.

Kurs mod vest

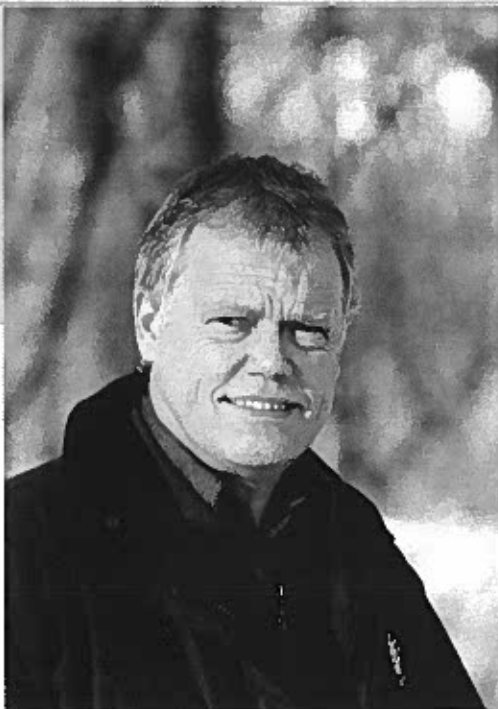
At han for tyve år siden skulle havne i Vestjylland, var egentlig ikke oplagt. Forinden

var gået seks år på Fyns Statsskovdistrikt efterfulgt af en tid som fuldmægtig i personalekontoret i Miljøministeriets Departement. Men han havde et godt øje til plantørstillingen i Blåbjerg Klitplantage, som han vidste ville blive ledig, og da lejligheden bød sig i 1990, søgte og fik han det eftertragtede job.

- Der var arealansvar for 5.000 hektar med noget af det flotteste natur, der findes i det vestjyske, og der var virkelig tale om en ønskestilling, fortæller Niels Christiansen, der som naturmenneske også har nydt at kunne være med til at forvalte områdets vildtbestand. Og på en måde, der har betydet, at kronvildtet gennem hans tid i plantagen igen har kunnet etablere en fast bestand frem for blot at forekomme som strejfildt.

Årene og de organisatoriske omlægninger har naturligvis også berørt Niels Christiansen, der i dag har fået ansvaret for enhedens økonomi- og budgetstyring, skovtilsynet i tre kommuner, kulturmiljøet samt ansvaret for de mange publikumsrelaterede opgaver, enheden varetager på en egn, hvor både plantager og naturlokaliteter har et meget stort antal gæster fra de mange sommerhusområder. Han har også gennemført naturvejlederuddannelsen.

- Publikumsområdet er meget spændende pga. den fokus, der er på området. Det er interessant og udfordrende at ind-

passer disse publikumsaktiviteter i alle de andre formål, plantagerne har, oplyser Niels Christiansen, inden vi forlader emnet til fordel for politikken - i første omgang den organisatoriske.

DSL og European Foresters

At have nok i sig selv synes aldrig at have været en mulighed. Allerede i begyndelsen af 1980'erne blev Niels Christiansen tillidsrepræsentant. Fra 1985 til 1989 var han formand for statsskovfogederne og netop i de år, hvor den nye Skov- og Naturstyrelsen blev dannet. Og i 1993 trak organisationsarbejdet i ham igen; han blev valgt til landsformand for DSL. Det var et hverv med mange spændende udfordringer, men skal han fremhæve en enkelt, tøvær han ikke:

- Min største tilfredsstillelse i den tid var helt klart, at det lykkedes for os at få ændret et nej til et ja, da Folketinget skulle tage stilling til titlen Skov- og Landskabsingeniør. Efter et meget intenst foderarbejde, hvor blandt andre Svend Auken spillede en stor rolle, lykkedes det os - trods modstand fra visse kredse - at få ingeniørtitlen hjem ved sagens andenbehandling i Folketinget, mindes Niels Christiansen glad.

Posten som formand for DSL beklædte han frem til 1998, men inden han gik af, havde den været springbræt til en anden meget væsentlig del af hans organisati-

onspolitiske arbejde: Han blev i 1995 valgt ind i præsidiet for Union of European Foresters, hvor han forblev helt frem til 2009 - de sidste fire år som vicepræsident.

- Det var et vigtigt arbejde, der især gik ud på, at skovbruget skulle synliggøre sig på europæisk plan og tale med én stemme, så vi både i EU og nationalt blev hørt i de sager, vi gerne ville have indflydelse på. Samtidig var det en meget spændende historisk periode, jeg oplevede på nært hold, fordi vi netop i de år fik mange af de tidligere østlande med i samarbejdet.

Når han alligevel valgte at træde ud af det europæiske samarbejde efter 14 år, var det med ønsket om, at der burde komme nye, yngre kræfter til, samt at han måtte foretage en prioritering af egne arbejdsområder og tid.

Lokalpolitikeren

- I 1998 tog jeg min nuværende politiske kasket på og blev indvalgt på en borgerliste i den daværende Blaabjerg Kommune, beretter Niels Christiansen og uddyber:

- Det politiske arbejde havde længe fri-stet mig. Det var jo også en udmærket mu- ▶

Sling' er i PROFIL

Fotos: Hans Kristensen

Niels Christiansen har ansvaret for enhedens publikumsrelaterede opgaver, og han fortæller, at det er en udfordring i sig selv at indpasse disse aktiviteter i plantagernes andre formål.

lighed for at komme et spadestik dybere i det lokalsamfund, man er en del af, når man har valgt at slå sig ned i en mindre, vestjysk landkommune.

Det blev til to byrådsperioder og en post som formand for Plan- og Miljøudvalget, inden kommunesammenlægningen gjorde det af med den lokale borgerliste, men bestemt ikke med plantørens politiske planer. Han valgte i stedet at stille op for De Konservative, hvor han ved valget i 2009 endda blev spidskandidat og fik et flot valg med det femte højeste antal personlige stemmer blandt kommunens 25 byrådsmedlemmer. Alligevel gik valget ikke helt, som han havde håbet.

- Desværre fik vi ikke brudt venstrefolkernes flertal i byrådet, og som lille politisk gruppe skal man derfor godt nok stå tidligt op for at klare sig, fortæller lokalpolitikeren, hvis holdning ikke kun skyldes partipolitiske hensyn, men også bunder i en mere idealistisk overbevisning om, at de bedste løsninger kommer gennem en debat, hvor alle bliver hørt.

- Venstre i Varde behøver desværre ikke altid at vise imødekommenhed, når de har det absolutte flertal i byrådet, konstaterer Niels Christiansen, der især er tørnet sammen med det store parti i mærkesager om turisme- og bosætningspolitik samt i miljøspørgsmål.

- Men jeg er nok skruet sådan sammen, at modstand ikke på forhånd skal få mig til at

opgive en kamp for det, jeg ser som den rigtige løsning - eller i hvert fald for at påvirke sagens udfald, lyder den kontante udmelding om, at han ikke kaster håndklædet i ringen, selv når han møder massiv modstand.

Prioritering er vigtig

Kombinationen af et udfordrende job i Skov- og Naturstyrelsen og en politisk karriere har gjort en benhård prioritering af de mange gøremål til en nødvendig.

- Man kan nemt få dårlig samvittighed på ét af punkterne job, byrådsarbejde og familie. Det skal man kunne håndtere. Det kræver også en del af omgivelserne, kollegerne og familien, der skal kunne udvise forståelse for, at man ikke kan være tre steder på én gang, forklarer Niels Christiansen, der er glad for for, at hans ansættelse giver mulighed for i en vis grad at være fleksibel med arbejdstiderne, når det er nødvendigt.

At det store engagement i både det fagforeningsmæssige og det politiske arbejde trods omkostningerne er indsatsen værd, er han ikke i tvivl om:

- For mig er det vigtigt at kunne sige til mig selv, at jeg var med til at gøre en forskel, og at jeg i hvert fald gjorde, hvad jeg overhovedet kunne magte for at påvirke de forhold, der spiller ind på vores dagligdag, både på arbejdspladsen og i samfundet, slår Niels Christiansen fast •